

ESTRATÈGIES DE LA POSTVERITAT

La postveritat no s'identifica exactament la mentida sinó que consisteix en la construcció del que s'han anomenat “veritats alternatives”, és a dir, potencialment creïbles i capaces d'explotar pors de grups socials el més amplis possibles amb resultats manipuladors. En la postveritat es juga fonamentalment amb pors atàviques i amb frases de doble sentit.

Lee McIntyre al seu llibre “Posverdad” (ed. espanyola, 2018), assenyala aquestes 7 característiques en el que ell anomena “l'estratègia de Trump” (pel nom d'aquest president nord-americà):

1. Plantejar qüestions sobre algun tema extravagant (“la gent comenta”, “senzillament estic repetint el que vaig llegir al diari”), per exemple, que Obama no havia nascut als Estats Units o que havia punxat el telèfon a Trump.
2. No facilitar cap evidència (perquè no n'hi ha), més enllà de l'opinió.
3. Suggestir que no es pot confiar en la premsa perquè és parcial.
4. Això portarà força gent a dubtar de l'exactitud del que escolten o del que llegeixen a la premsa (o com a mínim a concloure que la qüestió és “controvertida”).
5. Davant aquesta incertesa, la gent estarà més inclinada a acomodar-se en la seva pròpia ideologia i a consentir un biaix de confirmació, triant només el que encaixa amb les seves nocions preconcebudes.
6. Així es crea un ambient propici per a la proliferació de notícies falses, que reforçaran els passos que van de l'1 al 5.
7. Així la gent creurà allò que dius simplement perquè ho has dit. La creença pot ser tribal. No cal gaire res per tal que la gent cregui el que vol creure, si ho diu algú que sigui vist com un aliat i que no estigui essent qüestionat per una evidència confiable (i de vegades fins i tot si n'hi ha...).

La postveritat no consisteix només en la difusió de notícies falses. El que busca és la creació d'una “veritat alternativa” o el que és el mateix, d'un estat d'idees més o menys difús, on ningú

tingui cap evidència factual sobre la qual organitzar d'alguna manera la comprensió de la realitat. A partir d'aquí la manipulació de les emocions resulta molt més senzilla.